

Sygn. akt V Kz 973/21

IV 1 Kp 163/21, 4195-4.Ds 134.2021

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Damian Krakowiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Kurek

przy udziale Prokuratora Tomasza Grona

po rozpoznaniu w sprawie **C. C.**, syna W.

oskarżonego o czyn z art. 62 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

z zażalenia podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 28 sierpnia 2021 roku

o zastosowaniu wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania do dnia 24 listopada 2021 roku

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k., art. 275 § 1 i § 2 k.p.k.

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

1. uchylić stosowany wobec podejrzanego C. C. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania,
2. zastosować wobec podejrzanego C. C. dozór Policji z obowiązkiem stawiennictwa raz w tygodniu we właściwej dla miejsca zamieszkania jednostce Policji.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2021 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz § 2 k.p.k. zastosował wobec podejrzanego tymczasowe aresztowanie.

Postanowienie zaskarżył w całości podejrzanym, wskazując brak potrzeby stosowania izolacyjnego środka przymusu.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, a podniesiony zarzut jest słuszny.

Sąd rejonowy w sposób rzutuujący na treść rozstrzygnięcia naruszył dyspozycję art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 w zw. z § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 251 § 3 k.p.k.

Sąd I instancji zastosował izolacyjny środek przymusu przy braku ku temu podstaw. Uzasadnienie postanowienia nie odpowiada wymogom prawa. Zwięzłość nie oznacza pominięcia lub lakonicznego omówienia niektórych elementów (wyrok SA w Katowicach z 20.6.2018r., II AKa 88/18). Z części motywacyjnej postanowienia nie wynika, dlaczego nie uznano za wystarczające zastosowanie wolnościowego środka zapobiegawczego.

Przed wszystkim przesłanek szczególnych stosowania tymczasowego aresztowania (w tym także tej z art. 258 § 2 k.p.k.) nie można interpretować w oderwaniu od ogólnych zasad rządzących stosowaniem środków zapobiegawczych, a w szczególności w oderwaniu od celu, którym jest przecież zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania (art. 249 § 1 k.p.k.).

Podejrzanego skonfrontowano z zarzutem popełnienia 3 przestępstw. C. C. przyznał się w całości do pierwszego z nich (posiadanie prohibitu), w zakresie dwóch pozostałych (udzielanie narkotyku) kwestionował jedno ze znamion.

W sprawie przesłuchano już osobę, której miał być udzielony narkotyk. Środek dowodowy został należycie utrwalony. Podejrzany nie ma realnego wpływu na treść już zaprotokołowanych zeznań.

Jeśli się zważy, iż podejrzany nie stoi pod zarzutem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, dopuszczenia się czynu wspólnie i w porozumieniu, ryzyko bezprawnego wpływu podejrzanego na bieg postępowania nie jest takie, by konieczna była izolacja C. C..

Obawę matactwa trzeba relatywizować do planowanych przez Prokuratora czynności. Potrzebę stosowania aresztowania mają uzasadniać następujące czynności dowodowe do przeprowadzenia: opinia z zakresu badań fizyko-chemicznych, opinia informatyka, opiniowanie sądowo-psychiatryczne, uzyskanie danych o karalności, załączenie ewentualnych odpisów wyroków. Podejrzany nie ma możliwości zniekształcenia wyniku powołanych przez prokuratora czynności.

Konieczność „przesłuchania ewentualnych nabywców” jest „fasadowa”, jeśli zważyć brak informacji o źródle dowodowym w tym zakresie.

Z pola widzenia nie można tracić i tego, że centrum aktywności podejrzanego jest w kraju. C. C. kończy studia. Zbierał pieniądze na leczenie nowotworowe matki. Choroba matki została udokumentowana kartami informacyjnymi. Obawa ucieczki jawi się również jako mało realna.

Mając jednak na uwadze fakt, że materiał dowodowy zebrany w sprawie wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzucanych czynów, uwzględniając rodzaj, charakter i nasilenie obaw z art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. (utrwalenie kluczowych dowodów), celem zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania zastosowano środek zapobiegawczy w postaci dozoru Policji.